LIUDVIKAS RĖKAŠIUS-
VĖTRA
1920 09 15–1952 12 23

Liudvikas Rėkašius gimė 1920 m. rugsėjo 15 d. Telšių aps. Varnių vls. Luokės parapijos Skliausčių k. Povilo Rėkašiaus ir Barboros Sireikaitės-Rėkašienės šeimoje[1].

Partizanas nuo 1948 m. 1951 m. sausio 26 d. LSSR valstybės saugumo ministerijos (MGB) 2N valdybos 1-ojo skyriaus pažymoje apie Žemaičių apygardos rinktinių sudėtį nurodoma, kad L. Rėkašius eina Šatrijos rinktinės štabo nario ir apsaugos grupės vado pareigas. Tos pačios 2N valdybos 1-ojo skyriaus 4-ojo poskyrio pažymoje (1952 m., ne anksčiau kaip gegužės mėn.) apie Žemaičių apygardos veiklą ir sudėtį nurodoma, kad 1951 m. vasarą buvo atkurtas apygardos štabas, kurio viršininku paskirtas *Vėtra*. 1951 m. rugpjūčio 29 d. žuvus Šatrijos rinktinės vadui Ignui Čėsnai-*Žentui, Bedaliui,* apygardos vadas Vladas Montvydas-*Etmonas* šios rinktinės vadu paskyrė L. Rėkašių.

1952 m. gruodžio 22 d. per kautynes su okupantais L. Rėkašius-*Vėtra* buvo sunkiai sužeistas į galvą ir paimtas į nelaisvę. Mirė 1952 m. gruodžio 23 d. Telšiuose.

Lietuvos Respublikos Prezidento 2000 m. vasario 11 d. dekretu jis, kaip Liudas Rekašius, apdovanotas Vyčio Kryžiaus 4-ojo laipsnio ordinu (dabar – Vyčio Kryžiaus ordino Karininko kryžius), 2000 m. lapkričio 29 d. jam pripažintas kario savanorio statusas, Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro 2000 m. gruodžio 18 d. įsakymu jam suteiktas majoro laipsnis (po mirties).

[1] Lietuvos valstybės istorijos archyvas

Paminklas „Laisvės kolona“ Žemaičių apygardos partizanams, jų rėmėjams ir ryšininkams atminti. Bendras paminklo ir įrašo jame vaizdas. Telšių m. Žemaitės g. Aut. skulptorius R. Midvikis, architektas R. Banys. Atidengtas 2005 m. birželio 11 d. A. Žebriūno nuotr., 2005 m.

Parengė Rūta Trimonienė